

Caterina Albert Víctor Català, Lluís Sureda Paradís 'Lluís de la serra' i Josep Rouret i Callol (germà del barber Martí Rouert), llavors, solien col·laborar amb el setmanari amb articles seus.

L'ambient que havia freqüentat Garreta al seu Sant Feliu modernista va ser el d'un cercle d'amics benestants que li van permetre accedir a les grans partitures clàssiques i romàntiques que portaven dels seus viatges a Alemanya, França... i que van despertar en ell l'admiració pels Mendelssohn, Chopin, Grieg, Wagner, Schubert... Amb aquest reclam va anar de jovenet amb el seu amic Joan Miquel de Palafrugell a Munic on va conèixer de prop l'obra de Wagner i altres. L'estiu de 1909 va visitar París, convidat per l'antiquari Monsieur Rigaud, enamorat de la seva música, on va aprofundir en els coneixements de la música simfònica i va conèixer una noia francesa, a qui anomenava "Sa Walquíria", alumna de Belles Arts i wagneriana entusiasta.

A principi del segle XX es va viure a Catalunya una autèntica passió per l'obra de Richard Wagner liderada per l'Associació Wagneriana (1901-1936) i amb Garreta, conegut pel "Wagner de la sardana", de gran impulsor; les traduccions divulgatives de les obres de Wagner en català van ser la base de l'entusiasme wagnerià a Catalunya. El wagnerisme, liderat a Catalunya pels compositors Enric Morera, Jaume Pahissa i sobretot per Juli Garreta, va ser un corrent dramàticomusical, impregnat pel Romanticisme germànic, que s'estengué el darrer quart del segle XIX per impulsar l'obra de Wagner.

Els seus viatges a Munic i París el van amarar de la música del centre i nord d'Europa, però també el van contagiar de les creences supersticioses populars d'aquestes cultures. Segons una superstició cristiana i especialment nòrdica i germànica, ser tretzè en una taula és un mal auguri. En la creença supersticiosa, quan als dotze comensals d'una taula se'ls afegeix un tretzè comensal aquest o el més vell aviat ha de morir. Certs erudits atribueixen aquest dècimotercer element a la intenció d'apaivagar el maligne oferint-li el tretzè en sacrifici i calmar així les seves intencions; el tretzè panet de la taula està marcat amb una NM (del llatí non-mandicatus).

A Alemanya diuen "Dreizehn ist des Teufels Dutzend": el 13 és considerat la dotzena del diable. En coincidir tretze comensals en una taula se sol escoltar l'expressió "Er ist der Dreizehnte im Dutzend", que apuntant a algú el considera com el tretzè de la dotzena, és a dir, persona sobrant o fora de lloc. Llavors val més fer entaular-lo a part o convidar una persona més.

La superstició segons la qual una taula de tretze comensals ha de portar en un futur pròxim greus conseqüències per a un d'ells té els seus orígens en la combinació del número 13, que sembla remuntar-se a la